

колкото за вашата веерастъ, той разговора е излишенъ, защото млячиш щете да го раздъмбете: но аз пак ще съм потръда да ви нѣмру изанего изтѣлкувамъ.

Богъ направи човѣците да иматъ нѣждъ за да живѣватъ соединни, и ги принуди да зависятъ единъ въ друго: ето ки основанието на човѣческото содржество.

Но ако бѣха човѣците секий за себе штавленi да са скитатъ тѣка тамъ по землията, както животните из горите, дали не щаха и ти такъ сѫщи да са лдатъ единъ другъ? нещаха ли силните да соблазнатъ и да убиватъ слабите? Какъ тигрите грабатъ ловатъ из устата на послабите животни, пакъ и самите животни да изадатъ, такъ и човѣци, който е силенъ преще да граби храната на послабиатъ въ него, и преще да го убива, ако бы мѣ стоялъ на срѣща. Това ужасно състояніе, избѣгноватъ човѣцъ съ законите, които сами себе направили.

Законите, чада мои, съ примиреніата ибъични писанин, намѣреніето имъ е да вранатъ правдата помеждъ човѣците, да даватъ секимъ щото е негово, забрана секомъ да зима чуждото, и наказватъ, които надруги праватъ неправдата.

Но ти закони не можатъ сами въ себеси да слизвашватъ: лошаватъ човѣци не преще да го е грижа да граби чуждото, ако нѣмаше кой да